

liber ved, at Jorden overføres paa en ikke
gjirkelig og mindre behagelig Maade ved disse
høje Pæle. Efter min Mening er det absolut
nødvendigt, at der udkommer en Expropriati-
onslov, eller ogsaa maatte det paalægges dem,
der anlægge Telegraphlinien, at følge Velen i
dens forffjellige Krumninger, hvilket nu er
undgaaet, da man har lagt Linien, saavidt
muligt, lige, uden at tage Hensyn til, om man
derved kom til at overføre Giernes Lodder.

Bregendahl: Naar den høitærede Fi-
nantsminister mener, at det ikke er besøiet,
naar det siges, at det er uheldigt, at den store
Beføstning ved Anlægget af Telegraphlinien fra
hans Side er fremhævet, og han støtter dette
derpaa, at han har vist Tilbøielighed til at
fremme Sagen, uagtet den store Beføstning, det
medførte for Statskassen, saa skal jeg dog til-
lade mig at bringe i Grindring, at det kun er
to Foranstaltninger, som den høitagtede Fi-
nantsminister har omtalt, at der kunde ventes
udførte fra Statens Side, og at Telegraph-
nettet ingenlunde dermed er fyldestgjort, og at
dermed ere ikke engang de i denne Henseende paa-
trængende nødvendige Arbejder udførte. Et
Moment, som jeg troer væsentligt bidrager til
at forøge Udgifterne og navnlig den aarlige
Underbalance, der synes saa meget at afholde
fra at gaae ind paa Foretagender af den Art,
er, at Regjeringen ikke kan finde sig i at for-
ene Bestyrelsen af Telegraphen med Postbesty-
relsen, og navnlig ikke beqvemme sig til at be-
sørge det daglige Tilsyn af de mindre Sta-
tioner ved Hjælp af Postembedsmændene. Det
forekommer mig, at ved nærmere Overbetelse
vil det stille sig som aldeles urimeligt, for ikke
at bruge et andet Udtryk, at Regjeringen siger,
at der paa de og de Stationer er saa Lidet at
bestille, og at Telegraphen derfor giver en Un-
derbalance af 8000 Rd. om Aaret, men at den
dog desuagtet vil have selvstændige Embeds-
mænd til at bestyre Telegraphen, og ikke vil
forene Bestyrelsen deraf med Postbestyrelsen.
Jeg troer, at, naar man vilde gjøre dette,
vilde allerede derved den aarlige Underbalance,
som nu staaer for den høitagtede Finantsmi-
nisters Dine som saa betydelig, blive redu-
ceret, men jeg skulde ogsaa tillade mig at

troe, at, med hvormegen Styrke end den høit-
agtede Finantsminister paaberaaber sig de Op-
lysninger, som han har liggende for sig, og,
hvor stor Tillid man end maa skænke disse
Oplysninger, og hvilke jeg, uden at kjende
dem, gjerne skal yde al mulig Anerkjendelse,
saa ere de dog kun calculatoriske, thi man kan
neppe have nogen meget begrundet Mening
om, hvilken Indtægt de forffjellige Stationer
kunne give. Det er altsaa kun tilnærmelses-
viis og, vel at mærke, kun efter Erfaringen
fra nogle saa Stationer, som derhos ere af
en anden Bestaaffenhed end de her paagjældende,
at Sammenligningen kan søges, og man kan
derfor ingenlunde have nogen særdeles begrun-
det Mening om, at der vil blive en saa stor
Underbalance, som her er anført, især da det
jo er en Selsfølge, at jo flere Stationer der
oprettes, desto større vil ogsaa Indtægten paa
de tidligere oprettede Stationer blive.

Finantsministeren: Jeg finder det
for Diebliffet overflødigt at gaae nærmere ind
paa en Betragtning af den forventede Balance;
det vil jo senere vise sig, hvorvidt der bliver
en saadan eller ikke. Jeg skal kun bemærke,
at det ikke er tilfjettet ved at lægge Linien fra
Helsingør til Kjøbenhavn at følge nogen an-
den Retning end den, hvori Linien allerede
er tilvelebragt, saa at der ikke med Hensyn
dertil behøves nogen Expropriationslov. Der-
som det imidlertid paa et senere Stadium
skulde vise sig nødvendigt at forelægge en
saadan Lov for Rigsdagen, da vil jo Regje-
ringen ogsaa gjøre det.

Jung: Forfaavidt jeg har forstaaet den
ærede Rigsdagsmand for Lyngby (David),
som nylig udtalte sig om de Pæle, der ere
nedrammede i Giernes Lodder, saa har han
ikke meent den Linie, der gaaer fra Helsingør
til Kjøbenhavn, men den der gaaer fra Hel-
singør til Vedbæk, og som staaer i Forbindelse
med den svenske Linie. Men ved Anlæggelsen
af denne er man endog saa gaaet saavidt, at
man paa flere Steder har gennemhugget
Stovene, fordi de vare saa høie, at de generede
Linien; at de vedkommende Giere have fundet
sig deri, har alene sin Grund i den Omstæn-